

הנחמדים של הקאמרי

יושבים שם, ברחוב פרישמן, כמה נחמדים, שאני מתה לשים עליהם יד, אחד ללטף עם פצירת ציפורניים, את השני לחבק כמלחציים. בקיצור, תנו לי אותם לשעה־שעתיים, ותראו שאפילו אמא שלהם לא תכיר אותם מקרוב.

למה אני אוהבת אותם כליכך? פשוט, בגלל החיבה וההוקרה שהם מגלים למי שקרמו להם כפסג, והקימו את התיאטרון, כדי שאלה יוכלו לנהלו.

ענקייהתיאטרון האלה עסוקים כליכך בטפיחה על כרסם כהנאה לאימוסתרת, עד ששכחו, למשל, לשלוח בשבוע שעבר זר־פרחים לאורנה־סורת למלאת לה 60 שנה. כמה שחקניות כאלה קמו לקאמרי! ולתיאטרון הישראלי בכלל?

לא רק שקבעו גיל־פרישה קבוע — לשחקניות 60 ולשחקנים 65 (תופעה מוזרה בעולם התיאטרון) אלא שגם פוגעים כמתכוון באותם שהגיעו לגיל זה. בכחינת חשובים כמתים.

אורנה נסעה במפח־נפש לחופשה בחו"ל עם בעלה. חנה מורן לא רצתה לחוות את החוויה וניתקה את עצמה מהתיאטרון, שאותו הקימה ביחד עם קבוצת־שחקנים קטנה עוד לפני קום המדינה, ומככבת עתה בתיאטרון הבימה. וכמותן עוד שחקנים ושחקניות, שהגיעו לגיל נאה — 60.

לא שאינם חוגגים שם ימי־הולדת! כשמלאו לאילן דר 46, חגגו את האירוע במיסעדה סינית.

אורנה סורת, רפאל קלצקי וחנה רובינא ז"ל מי שחק?

כשהעלו בתיאטרון את ההצגה טוב, היה תפקיד מצויין, שיכלו להועיד לאחת מוותיקות התיאטרון רחל מרכוס (אלמנתו של נתן אלתרמן, שאת מחזותיה העלה הקאמרי). שחקנית רגולה, שמעטות כמוה קמו לנו. לפני העלאת ההצגה שכרה רחל מרכוס את אגודת־הכשרים והיתה צמודה לכסא־גלגלים. ובחציה טוב היה תפקיד טוב, שהלם בדיוק את כישוריה של רחל, וגם תבע שהרמות תופיע על הבימה על כסא־גלגלים.

תחת להציע את התפקיד לרחל, ובכך לעודדה ולהעסיקה, בחרו למסור את התפקיד לנאוה שאן, שהובאה מחוץ לתיאטרון לעשיית תפקיד זה.

בהבימה בחרו תמיד בוותיקי־התיאטרון, כשרק אפשר היה להעסיקם. כשהתפרק הקולקטיב, והתיאטרון הפך לתיאטרון לאומי, בחרו בשלושה מהמייסדים כחברי־הלהקה לכל חייהם: יהושע ברטנרוב, חנה רובינא ואהרון מוסקין.

קבוצה שלמה של שחקני־התיאטרון, שעברו זמנן את גיל ה־60, עדיין פעילים מאוד, ואף ותיקים כמו רפאל קלצקי בשנות ה־80 שלו, אינו יורד מהבימה, וכמוהו צעירים פזיזים כמו נהרם בוכמן, שושנה דראר ואחרים.

עכשיו הכנתם למה אני הולכת עם רצח בעיניים, ועם אכן כיד, כפינת ריזוגוף־פרישמן? רק תסובכו את הראש, ותראו מה קורה לשמשות התיאטרון!

בלונדה

בין

התרנגולות

המודיעין של ארצות־ערב עובד שעות נוספות, בכל פעם הם מרווחים על נשק חדש

ישראלה שטייר יבן חמוד

לישראלה דברים, והיקים של רמת־הדר צופים שאם כך יימשכו העיניים, תתוסף בקרוב עוד לולנית לתושבי הכפר.

מדובי שטייר, בעלה ושותפה לצוות שטייר.

החברה לאירגון ירידים ותערוכות, טרם התגרשה, אך הרברים כבר אינם כמו שהיו, ויתכן שנושא הגירושין יעלה מחדש, ובקרוב ייערכו קונגרסים של מגדלי־תרנגולות על־ידי צוות שטייר־אינשטיין, בואומי הוד־השרון או כבית־העם ברמת־הדר.

שהגאונים שלנו המציאו: כפיר, מרכבה, גבריאלי, ופצצות מתוחכמות.

פצצות מתוחכמות? סנינה רוזנבלום למשל, או ישראלה שטייר.

את רוזנבלום אנחנו שומרים למילחמה הבאה, את השטייר צריך להתחיל למהוק מרשימה.

פעם, בימים הטובים, היתה ישראלה מחומשת של מגדלי־תרנגולות, שמלות שחרות, כתף אחת או שתיים חשופות, חגורה שחורה רחבה על המתניים, ואיזה מותניים! צבעי־מילחמה על

פיצוי מידיד

שחקנית־הקולנוע הישראלית חלי גולדנברג נראתה נוהגת במכונית רנו כסופה, בעלת חלונות שמשללים.

שמשללים. ענתה: "היה לי ידיר עשיר, לא?"

הלוואי עלי!

פרק ח': יונה בונה בעזרת הקברניט שהתגרש וילה יפהפיה בהרצליה־פיתוח.

פרק ט': הרומן בין יונה לקברניט מגיע לקיצו, הוא מתחתן שוב עם אשתו וחוזר לילדיו.

פרק י': יונה, אחת מנשות־החברה הידועות והפופולריות ביותר במדינה.

פרק י"א': יונה מנהלת כמה רומנים לוחטים, ביניהם אחד עם ג'וז' שנטי, עתיר־הנכסים.

פרק י"ב': גילי נושא אשה, מביא ליונה ולנחמיה שי — נכדה חמודה.

פרק י"ג': יונה גרה תקופה קצרה בלוס־אנג'לס ובניו־יורק.

פרק י"ד': יונה חוזרת ארצה ומחפשת תעסוקה מתאימה, נחמיה מרבה להסתובב בשטח.

פרק ט"ו': במשך השנים לא טמן גם נחמיה את ידו בצלחת, רומנים עם חתיכות־צמרת, וביניהן בת־השכן ענת סבירור ובת מיליונרים בניו־יורק.

פרק ט"ז': יונה מתחילה לעבוד כמנהלת יחסי־ציבור בריצי, מיסערתו של מנפרד בין־נחמיה? בשטח, בשקט.

פרק י"ז': יונה עוברת למועדון של רפי שאולי, אותה העבודה, נחמיה בשטח יותר מתמיד.

פרק י"ח': נחמיה מחכה ליונה כימעט כל לילה, לפני שהיא יוצאת מהעבודה, נחמיה קונה ליונה שמלות יפהפיות.

פרק י"ט': לפני חודש יונה נוסעת לחופשה בארצות־הברית. נחמיה ממתין.

פרק כ': יונה חוזרת ביום השני, נחמיה מקבל את פניה. כל העיר מתלחשת.

פרק כ"א': ???

נחמיה לחזביץ רומן עם ענת סבירור

סוף המעגל

פרק א': לסמינר לווניסקי מגיעה בכל בוקר נערה יפהפיה מרמת־גן. גם אחרות כסמינר יפות, אך היא עולה על כולן, יונה קוראים לה, יונה דליצקי.

פרק ב': אחד מזאבי תל־אביב מתחיל לרחח בסביבה, גבר יפה־תואר, וגם הפרוטה מצויה בכיסו. קוראים לו נחמיה, נחמיה לחזביץ.

פרק ג': יש! יש רומן! יונה נענית לחיזוריו של נחמיה, עיני החברות יוצאות מחזיריהן, עיני חבריו עוד יותר.

פרק ד': יונה מסיימת את הסמינר והולכת לצבא. נחמיה לא מרפה. יונה לא בטוחה שהיא רוצה להתחתן עם נחמיה, נחמיה בטוח.

פרק ה': נחמיה לחזביץ נושא את יונה דליצקי לאשה, את המישפחה שהקים הוא מפרנס מצוייני־פלוס מעיסקי ייבוא־הבשר שלו. יונה יולדת בשעה טובה את בנם יחידם, גילי.

פרק ו': החיים מתנהלים על מי מנוחות.

פרק ז': כבר לא כליכך, משבר בחיי הנשואין. רומן לוהט של יונה עם קברניט אל־על, נשוי וגלה את דבר הרומן, מיפה את פרצוף הקברניט ומתגרש מיונה. גם הקברניט מתגרש. היה זה לפני יותר מ־15 שנה.

יונה לחזביץ רומן לוהט עם קברניט